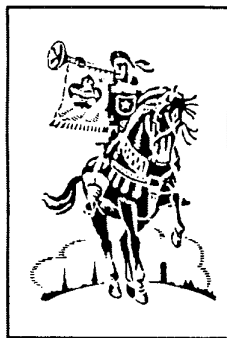

HEROLDEN

MEDLEMSBLAD FOR SCT. GEORGS GILDERNE I ÅRHUS

76. ÅRGANG NR. 5

JUNI 2018

GILDETID

1./7. GILDE

Tirsdag d. 29. maj.

Udflugt til Søby Brunkulslejer.

Nærmere følger.

Torsdag d. 7. juni kl. 14.00.

Sommermøde hos Birgitte og Jan i Lyngsbæk

4. GILDE

Mandag d. 18. juni.

Gildetur til Egehytten i Beder/Malling.

Mandag d. 17. september. 19.00.

Gildehal i Langenæskirken.

Fatma Øktem, studievært på dk4, fortæller.

5. GILDE

Den planlagte friluftsgildehal i juni måned er aflyst.

6. GILDE

4. juni 2018 kl. 19.00.

Friluftsgildehal på Spejdermuseet.

3. september 2018 kl. 19.30

Gildemøde i Langenæskirken.

8. Gilde

Tirsdag den 29. maj

Årets gildetur til brunkulslejerne.

Nærmere følger

10. GILDE

Tirsdag d.12. juni.

Tur til Ebeltoft kunstudstilling.

MEDLEMSNYT

Gildeår:

02-09-18 Kaj Andersen, 4. G. 65 år.

Fødselsdage:

28-06-18 Litta Schmidt, 4. G. 80 år.

14-09-18 Kjeld Gade Sørensen,
4. G. 85 år.

ADRESSE- ÆNDRING

Ellen Winther Jensen, 5. Gilde

Egå Møllevej 27, værelse 67, 250 Egå.

Forsidemotivet denne måned

er indsendt af

Hanne Bollerup Eriksen, 8. G.

Billedet er tilsendt Hanne fra en gildebror i Argentina, der har deltaget i et stort lejrball med opførelse af en musical: "Sct. Georg og Dragen".

HEROLDEN

udkommer næste gang

ca. 1. september 2018.

Deadline 15. august..

Redaktør Ole Andrenyen,

Grøndalsvej 170, 8260 Viby J.

Telefon 24 63 82 95

E-mail: herolden@mail.dk

Sct. Georgs støtte til Gallo Skolen

Gallo Skolen i Risskov er modtager af årets Sct. Georgs pris på 20.000 kr. Skolen tilbyder undervisning i en række kreative fag indenfor billedkunst, keramik, vævning, glaskunst m.m., og er en del af Gallo-bevægelsen. Den fungerer som et almindeligt oplysningsforbund, men henvender sig især til mennesker med psykisk sårbarhed eller stress.

Gallo-arbejdet blev i sin tid til på initiativ af overlæge Johannes Nielsen på det, der dengang hed Statshospitalet i Risskov, nu Psykiatrisk Hospital. Johannes Nielsen havde som læge blik for, at psykisk syge kunne få det bedre gennem kreative aktiviteter og arbejde. Det resulterede bl.a. i oprettelsen af Overtaci Museet og tilknytning af en række kunstnere, der skabte kunst til museet. Overtaci var gennem en menne-skealder patient på Psykiatrisk Hospital. Han var døbt et mere almindeligt navn, men syntes at når hospitalet havde en overlæge, måtte det også have en over-tosse, og det blev til Overtaci på hans Mols-dialekt.

På skolen fortsættes arbejdet, og der lægges vægt på, at undervisningen foregår på et højt fagligt niveau samt overvejende varetages af udøvende kunstnere. Skolen er indrettet i en tidligere villa med en stor gammel have, men rammerne er blevet for små, så man er i gang med at udvide med et nyt atelier på 60 kvadratmeter, der skal bruges til keramikværksted. Det er det donationen skal være en hjælp til.

Bestyrelsen for Sct. Georgs Fonden i Aarhus tog samlet til Gallo Skolen for at overrække donationen. Fra venstre er det Uffe Jørgensen, Tove Colstrup, lederen af skolen Anne Grethe Sværke, Hans Fink og fondens formand Jonna Lyhne.

REFERATER

4. GILDE

Den 23. april 2018 mødtes vi til gildehal i Tranernes Hytte i Tranbjerg, da vores sædvanlige domicil var optaget, men så er det jo dejligt at Erik Birkholm har de rette forbindelser. I sin gildemestertale fortalte gildemester Jette Jørgensen (JJ) om de to serier, der p.t. genudsendes i TV, nemlig Downton Abbey og Matador, som jo mange af os nok ser igen, igen, med stor glæde.

I Downton Abbey fortælles der om de tætte bånd, der den gang var mellem herskabet og de ansatte. Etiketten blev overholdt til punkt og prikke, og det gjaldt et væld af uskrevne regler. Men så længe alle fulgte normerne, så var det egentlig et velsmurt system, som beskæftigede 2-300 familier på godset og et stor tilhørende stykke land. Også i Matador møder vi forskellige stadier af rang. Den serie kan vi nok identificere os lidt bedre med, da det er lidt tættere på os selv. Alt i alt er det to fantastiske serier, som er værd at se mere end en gang.

Herefter læste JJ årets Sct. Georgs budskab, skrevet af Gjermund Austvik, Sveriges koordinator for "Fredsluset från Betlehem" og vi aflagde alle i sluttet kreds gildeløftet.

Hanne Holten havde herefter 5. min. Sct. Georg, hvor hun fortalte om Røde Kors' Vågetjeneste. Vågetjenesten er en gruppe frivillige mænd og kvinder, som våger på plejehjem, hospitaler og i private hjem i Århus Kommune. "Ingen er kommet alene ind i verden, og ingen bør forlade den alene!" De frivillige deltager i nogle kurser, så de bliver klædt på til at varetage opgaverne, ligesom der er møder hver 2. måned. Et både spændende, interessant og meget givtigt job.

I eftergildehallen fortalte Benny Aros om Vilhelm Bjerregård/Bill Hillcourt (BH). Vilhelm blev født i Guldsmedegade i Århus i år 1900. Faderen var en velha-

vende tømremester og entreprenør. I 1910 fik Vilhelm en julegave, som blev bestemmende for resten af hans Liv, en bog om Patrouilleøvelser for drenge, en noget fri oversættelse af Scouting for Boys, og den er en anvisning på, hvordan han kan få lidt struktur på sine drømme, når han – som han nyder – strejfer rundt i skovene syd for Århus. Allerede i juleferien danner han sin egen spejderpatrolje, de kalder sig Tigjerne. Måske har han kendt nogle andre knægte – i alt 8 – der en god måned før jul havde stiftet en spejderpatrolje, Glenterne, som med rette kan kalde sig byens første, men Vilhelms Tigre var i så fald nr. 2.

Fra 1912-1916 måtte familien forlade byen på grund af økonomiske problemer, Vilhelm bliver i 1916 indskrevet i 4. mellem på Katedralskolen, efter eksamen kommer Vilhelm i apotekerlære hos Reimar Knudsens far, der havde Løveapoteket på Store Torv. Vilhelm udlever også sin spejderside, nu har vi sikkerhed for hans tilknytning til 1. Århus, der har vokseværk og i 1918 udskiller man en del af spejderne og skaber 3. Århus, hvor Vilhelm kommer med som patruljefører for Gul Patrolje.

Der bliver lagt mærke til den unge Vilhelm, på arkivet har man hans stambogsblad, hvor man kan se alle de duelighedstegn han tog på det tidspunkt. I 1920 bliver Vilhelm tropsfører for 3. Århus, måske mere af pligt end begejstring for hjertet ligger i patruljearbejdet. I 1920 bliver Vilhelm udpeget til at repræsentere sin trop ved den første verdensjamboree i London.

Der sker her 2 ting, som præger ham resten af livet. Først og fremmest var det ved den jamboree, at 5000 spejdere fra det meste af verden udnævner Baden-Powel til deres verdensspejderchef, og det var også her at Vilhelm skriver reportager hjem til bl.a. Spejdernes Magasin om verdensmesterskabet i spejdersport. Danmark blev verdensmester og var hermed også forpligtiget til at holde den næste verdensjamboree på Ermelund i 1924 – her var Bjerregaard selvfølgelig også med.

Men man kan jo ikke leve af at være spejder her i landet så han må til København for at gøre sin farmaceutiske ud-

dannelse færdig. Det gør han også om end engagementet er på et lavt blus, og efter at have forladt eksamensbordet vendte han aldrig tilbage til pille-arbejdet. I stedet handlede det om journalistik og forfatter-skab, og spejderarbejde, og det hele går op i en højere enhed, da Bjerregård får ansættelse på en af Københavns større aviser for bl.a. at skrive om spejdersport, og han bliver redaktør for Spejdernes Magasin.

I sin unge spejdertid havde Vilhelm et andet idol Torry Gredsted – der omkring 1915 skrev drengbogen Paw – en syd-amerikansk indianerdreng, der kommer til Danmark, og flygter ud til sit eget liv i de danske skove. Indianerinspirationen og romantik tog Vilhelm tidligt til sig - og udlængslen. Han får lov af sin redaktør til at farte verden rundt på cykel, og han starter med England.

Han har på dette tidspunkt allerede skrevet en drengbog om sin egen barndom, og i England færdiggør han sin anden drengbog. I 1926 kommer VB til USA, og ændrede her sit navn til Bill Hillcourt. I 1932 bliver han tilknyttet Boys Life som ”redningsmand”, og i 1933 bliver han gift med Grace, og bryllupsrejsen går på cykel til 4. verdensjamboree i Ungarn. I 1934 flytter de til Mendham, hvor han opretter Troop 1, Mendham-troppen findes stadig.

I 1936 får de besøg af ægteparret Baden-Powell og de bliver venner, BH bliver et idol for mange tusinde spejdere over hele verden, på lejrerne stod spejderne i kø for at få hans autograf. Det er morsomt at tænke sig, at patruljesystemet, som bruges i Amerika af mere end halvdelen af verdens spejder er udsprunget fra Gul Patrulje Århus.

BH glemte aldrig sit udgangspunkt Århus som han besøgte jævnligt. Han var inviteret i 1958, da 3. Århus skulle fejret 40 års jubilæum, men måtte desværre melde afbud. Han besøgte museet i 1990, da han fejrede sin 90 års dag i Rold. Han skrev en hilsen til os i gæstebogen, og der blev heldigvis taget et par fotos.

BH's forfatterskab er mangfoldigt, lang det meste er instruktionsbøger for spejdere, men også biografier, bl.a. om

Baden-Powell, bogen blev hurtigt udsolgt, og der gik nogle år, nyt oplagt udsolgt igen, og så syntes BH, der efterhånden jo nærmede sig de 92, at nu ville han ikke vente længere, og det nye oplag skulle komme på flere sprog, bl.a. japansk og spansk. Derfor tog han i 1992 til Japan for at være med til udgivelsen derovre, og vi ved fra hans korrespondance, at han lige skulle omkring USA for at fortsætte til Sydamerika.

Men undervejs døde han, om man så må sige med spejderskjorten på, på et hotel i Stockholm. Han blev begravet på kirkegården i Mendham, hvor hans hustru var begravet, og man kan på gravstenen se en cirkel med en prik i. Det er det indianske tegn for – jeg er gået hjem – det samme tegn kan findes på Baden-Powells gravsted i Afrika.

Gildemester JJ takkede Benny Aros for et ualmindelig spændende og interessant foredrag, som også var krydret med mange billeder, et stort stykke arbejde, som Benny havde lavet. Stadsgildemesteren Kjeld Hedelund reklamerede for turen til Fur d. 7. juni, og henviste til Herolden.

Vi sluttede denne fantastiske aften med som sædvanligt at synge ”Nu er jord og himmel stille”. Og jo vi havde selvfølgelig også fået dejlig smørrebrød, ostebord samt kaffe og kage undervejs.

Birthe

Ved gildemødet 14.5.18 i Lange-næs sognegårds lokaler indledte Tove Colstrup med at byde aftenens foredragsholder Anders Brovst (AB), tidligere provst, velkommen, og vi startede med en rigtig forårssang ”Når egne knoppes”. Aftenens emne var ”Er der noget at grine af, når man bliver gammel”, som sker med udgangspunkt i mødet med mennesker, der er nået til de ”ældste klasser” i ”livets skole”.

AB startede op med sin telefon i hånden, han skulle lige have læst den sidste sms fra sin mor, som er 86, hun skrev sms'er hurtigere end han kunne nå at svare på dem. Moderen havde lige skrevet at hun netop havde fået fornyet sit førerbevis for de næste 15 år, kan du lade være med at grine? Og her er noget af essensen i

spørgsmålet, hvornår er man gammel? AB mener at humoren spiller en meget stor rolle, som da han besøgte fru Ege på plejehjemmet, hun er 109, og AB spurgte om hun havde fundet en kæreste, og hun svarede ”Nej, der er ingen jævnaldrende! Og det selvfølgelig med et glimt i øjet.

Og hvordan definerer man alder. Kan nogen huske krigen? Ja, hvilken? Hvem har kørt i jumbo? Hvem har sovet i sengelalm? Når man får sådanne spørgsmål, kommer der nogle billeder frem hos os, som der ikke gør ved dagens konfirmander. Nu har vi alle telefoner, som jo også ringer under gudstjenesten og en kvindestemme siger ”Gud, er det dig?” så kan præsten jo sige, ”Må jeg lige tale med ham bagefter?”

Ingmar Bermann siger, at alder er at kravle op ad et bjerg, og man bliver mere og mere forpustet, men udsigten bliver bedre og bedre. Visdom får man også mere af med alderen. AB har altid været omgivet af ældre mennesker, de boede på landet og bedsteforældrene boede tæt på. Som barn spiste AB til middag hver søndag hos bedsteforældrene, det krævede en indsats, og kunne også kun lade sig gøre, fordi en datter, kom hjem for at passe en af bedsteforældrene, og hun boede der hele sit liv. Og syntes hun det var et offer – nej nok ikke.

Og hvad fik vi at spise – flæsketeg med brun sovs og til dessert citronfromage, i dag må vi jo ikke spise den slags mad med fedt og brun sovs, men AB mener nu, at dem der har lidt på sidebenene bliver ældst. Det handler om livslyst og livsglæde. At datteren var der, tænkte man ikke så meget over, det var bare helt naturligt. Hun vidste altid, hvor hun skulle være juleaften.

En gang til jul, hvor AB besøgte hende, fortalte hun, at til de søskendes børn, der kom uanmeldt på besøg, dem ville hun give 5000 kr. Ved konfirmandforberedelser spurgte AB en gang konfirmanderne, hvad håber I på, og der var en enkelt, som svarede ”Jeg håber jeg ikke får for mange fortrydelser”, et rigtig flot svar. I pausen fik vi lækker hjemmelavede tærter, paté og ryeostsalat.

Efter kaffepausen fortsatte AB sit foredrag, hvor han bl.a. fortalte, at han havde indført fredagskaffe, dvs. at han hver fredag tog op til sine forældre og samlede sin livshistorie op, AB er nemlig begyndt at skrive sine erindringer. Der sker ikke meget i det rum, hvor de to gamle sidder i hver deres drejestol og nyder udsigten over engen, men det går jo alligevel for pludselig kommer barnebarnet ”Farmor jeg kom for sent til bussen” det så jeg godt, og så kører farmor barnebarnet til Grenå, for så vil barnebarnet fortælle, hvem hun skulle se.

AB er selv blevet bedstefar, så nu må han lære lidt af de gamle. AB’s mor fik fortjenstmedaljen i sølv for lang og tro tjeneste som organist, og så skulle hun jo også over og sige tak til dronningen. Det var noget hele byen næsten var involveret i, der skulle købes ny kjole og håret skulle sættes, det var 2 dronninger, der krydsede deres spor – en ene bondekone, den anden dronning – men det blev en stor oplevelse for moderen.

Med Anders Brovst øjne er der meget at grine af, når man bliver gammel, men det drejer sig nok også om at have et positivt og muntert sind, og at kunne se optimistisk på verden omkring os. Tove Colstrup takkede AB for en helt fantastisk aften og for mangen et grin. Efter AB’s ønske sluttede vi med at synge ”Lev dit liv, mens du har det”.

Efter en stund takkede gildemester Jette Jørgensen arrangerende gruppe, og vi sluttede denne fine aften med ”Nu er jord og himmel stille”.

Birthe

6. GILDE

Den 7. maj holdt 6. Gilde møde i Langenæskirken. Aftenens tema var ”I musikkens tegn”. Det var Laurits, der fortalte om musikken igennem tiderne, højskolernes tilblivelse og dens betydning for os. Hans søn Kurt spillede til og så var det ellers med at få rørt sangstemmerne. Det gik nogenlunde, når vi havde den dejlige musikledsagelse. Vi sang efter Højskole-

sangbogen som er Danmarks mest solgte bog.

I 1838 holdt Grundtvig en række foredrag under titlen ”Mands minde”. En havde medbragt teksten til ”Kommer hid, i piger små”. Digtet var sat i musik af komponisten Weyse i 1837 og var en hyldest til Grundtvigs ungdomsven søhelten Willemoes. Snart blev forsamlingen forenet i fælles sang. Hermed var grunden lagt til den nære forbindelse mellem folkeoplysning og fællessang som blev til højskolerens varemærke.

Den første højskole kommer til at ligge i Rødding men snart kommer andre efter nemlig Askov, Testrup og Vallekilde. I 1894 udgav disse 3 skoler den første højskolesangbog med omkring 700 sange primært med tekster af Grundtvig. Der er nu udkommet 18 udgaver. Folkehøjskolerne har forandret sig gennem tiderne, men mange af Grundtvigs ideer udgør stadig kernen i den danske højskoletradition. I dag er der 68 godkendte højskoler herhjemme.

Næste punkt på programmet var kaffe og der var vi så heldige at Kurt spillede i baggrunden. Det var så nok en aften i gode venners lag.

Inger A.

Den 23. maj havde 6. Gilde inviteret 2. og 9. Gilde til Sct. Georgs Gildehal i Langanæs kirken. Vi startede med at få udleveret bordkort, hvor der f.eks. stod: Yvonne, Mie, Maude og Emma. Det henvisede til det bord man skulle sidde ved. Som den kvikke læser nok, har regnet ud, drejede det sig om: Olsen Banden, Far til Fire, Matador og Huset på Christianshavn. Senere fik vi udleveret en seddel med navnene på de forskellige personer og vi skulle så skrive hvilke skuespillere, der havde haft rollerne.

I Gildehallen talte Sonja naturligtvis om Sct. Georg som er skytshelgen for spejder- og gildebewægelsen, som over hele jorden fejrer denne dag og fornyer deres spejder- og gildeløfte. I Spejderloven lyder et af punkterne: at gøre sit bedste for at værne om naturen. Dette førte hen til at tale om det, vi alle har ventet på nemlig

FORÅRET. En af vores forårsbebudere er stæren. Den er eminent til at efterligne andre lyde. En stær, der boede på en togstation, var engang ved at forårsage en togulykke. Den havde lært sig at fløjte afgangssignalet. Toget begyndte at køre, mens passagerne var ved at stige på. Det blev hurtigt standset igen, men først langt senere fandt man ud af, at det falske signal kom fra stæren på stationen.

Jan Bigum fra 2. gilde læste Sct. Georgs budskabet som var skrevet af Gjermand Austvik som er Sveriges koordinator for ”Fredsløset fra Betlehem”. Det handlede om alt det vi hører og ser på de sociale medier. Er det altid sandt? Hvad når vi deler eller liker er vi så med til at sprede løgne. Hvordan er det i forhold til vores spejder- og gildeløfter. Arne Hvid Christiansen fra 9. gilde læste Gildeloven.

Derefter gik vi ind og spiste. Helge havde hentet maden, mens vi var til Gildehal. Vi fik dejlig mørt oksekød med flødekartofler til. Lige hvad vi trængte til.

Så var det tid til kaffe, sange og hygge inden vi skulle skilles. Tak til alle for en hyggelig aften.

Inger A.

8. GILDE

IT-adressen ”spejderne.dk” var ny for mange af os i 8. Gilde, da gildemester Nils Liljebjerg, havde emnet som tema i sin gildemestertale, under vores Sct. Georgs Gildehal, mandag den 30. april i Ellevang Kirkes Sognegård.

Der var begejstring at spore i Nilses stemme, da han fortalte om de perspektiver, der tegner sig men også lidt af et wake-up-call, tilføjede han, idet ”spejderne.dk” faktisk har eksisteret i 3 år, siden man i 2015 stiftede den tværkorpulige paraplyorganisation, som der er tale om, for de fem spejderkorps – Det Danske Spejderkorps, KFUM-spejderne, De grønne Pigespejdere, Danske Baptisters Spejderkorps og Danske Spejderkorps Sydslesvig.

Et af organisationens mange projekter var deltagelsen i spejdnernes lejr sidste år, og et andet projekt, der i indværende år vil fylde utroligt meget er

HEROLDEN

”Ungdomsøen” – det tidligere Middelgrundsførtet i Øresund, som er anskaffet med støtte fra bl.a. A.P. Møller Fonden, Nordea-fonden og Tryg Fonden.

Ungdomsøen skal være et fristed for alle unge, og altså ikke kun for medlemmer af de fem spejderkorps, og tanken er årligt at samle 150.000 børn og unge til aktiviteter ud fra spejdernes metoder og ideer, fortalte Nils.

Middelgrundsførtet er pt. under omfattende renovering ved hjælp af frivillig arbejdskraft, og planen er, at man inden åbningen af ungdomsøen eller Explorer Island går i gang med at udvikle kreative processer samt nyskabende ideer og tanker for alle unge i Danmark. Spejderne driver projektet med muligheden for at invitere alle unge for dermed at forberede og teste det nye, som skal foregå på øen.

Nils opfordrede til, at vi indenfor gildebevægelsen bakker op bag ildsjælene, som har kastet sig ud i opgaverne. Vi skal vise interesse for projekterne og være åbne for de nye tiltag til gavn for spejderideen – og på lidt længere sigt også for gildeideen – for de ideer er fortsat gode.

Han gav sin varmeste anbefaling til selv at gå ind på ”spejderne.dk”. Følg med i hvad der sker og bliv fanget af det, sluttede han.

Nils præciserede, at hver gang vi er samlet til en gildehal, er det for at støtte hinanden i vores personlige udvikling og for at styrke vort kammeratskab. Vi har det

fælles mål at gøre tilværelsen meningsfyldt og søge at tage stilling til livets forskellige spørgsmål.

Kansler Thøger Jensen fortalte herefter om gildetegnets symboler og skatmester Kirsten Thorndal forklarede om lysene på højbordet.

Nils redegjorde for hovedsymbolet i gildemesterkæden, om Sct. Georgs kamp mod dragen.

Han oplæste herefter Sct. Georgs Budskabet 2018, som er skrevet af den svenske gildebevægelses fredslys-koordinator Gjermund Austvik.

Vi sluttede så kreds om højbordet og bekræftede vores gildeløfte. Olaf Saugbjerg læste gildeloven for os.

Under gildehallen sang vi ”Hvor smiler fager den danske kyst” og ”Ja, vi er danske spejdere”, lyttede vi til musik af Mozart og sang af Lene Siel, og da vi forlod gildehallen var det til tonerne af ”In the shade of the old apple tree”.

Arrangerende gruppe bød på indbagt laks og Birgit Ingerslev havde efter en sjælden opskrift fremtryllet lækre sprøde kagespecialiteter. Desuden blev der udtalt venlige fødselsdagsord, og overrakt vin og blomster til Frits Hindtoft, 80år, ledsaget af et flot tjækkerlicker.

Aftenen sluttede med vores aftensang ”Nu er jord og himmel stille.

/Frits

HEROLDEN

ønsker alle læsere en dejlig, solrig sommer og holder ferie.

Udkommer næste gang
ca. 1. september.